

üks ma-kitsus, Afiaga ühendab. Iduna poolt põhja pole joseb suur Niluse-jõggi pikuti Egiptuse-maast läbbi; lahkeb Wahhemerle randa minnes mitmese arruse, mis kõik senna merrese langewad. Se jõggi teeb sedda maad rohkeste wiljaliseks, sest et igga sui temma wessi ni kangeste tõuseb, et ülle kallaste kaib, ja sedda orgo, kellest ta läbbi joseb, lausalise wee alla paneb. Se kõnts ja mudda, mis tõus made peale wiib, ja wessi allanedes senna jättab, teeb neid wälli-kondi ni wäggewaks, et sealse allalise soja ilmaga aastas mitto korda leigatakse, ning pealegi mitmed wilja soud wägga rohkeste järrele andwad. Agga sesamma Niluse-mudda teeb ka paljo kahjo. Se mädä hais, mis temmast ülle kõige ma tõuseb, ja ni kange on, et ta hõbedat mustaks teeb, sünnitab katko, mis sealt ülle Europa- ja Afiama lähhäb, ja tuhhande kaupa innimesi tappab. Et Niluse-org ni wägga õnnistud olli, sellepärast olli temma jo wannastki kõige mu

made ettejäudnud ma harrimise ja mitme mu tundmise polest. Se wee-upputus, mis nende põldudele wägge andis, kattis ja kautas põllo peenraid ja made piriid; ja et neid kohti ka paljo olli, kuhho wessi ei sanud, sest et kõrged ollid ehk mäe-rinnad tedda keelsid senna owamast, siis olli tarwis ühhe ja teise nõuga wet senna laska, kuhho ta isseennesest ei jooksnud. Enne ja parremine kui teised, mõistsid Egiptuse rahwas mitte ükspäinis maad harrida, waid ollid jo wannast ka kuulsad ma-mõõtjad, kaewanduse-kaewajad, hone-ehhitajad, targad taewa-katsujad, kunstlikud hantwergid, ja õppetud arstid, kohtomõistjad ja mitme mu süggawama tundmise polest oskajad mehhed. Kui Jakob omma perrefonnaga senna assus, olli Egiptuse-riit jo ammogt omma korra peale seätud ja muist wägga perrefas. Niid on ennam kui 3000 aastat aega, kui seal oskaid teillis-kiwma teha, ja neist ja raiatud pae-kiwidest hõnid ehhitada. Kõigewannemad aea-rama-